

21 Ιουλίου 2022

Πατρική νουθεσία

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Λογοτεχνία (ποίηση & πεζογραφία)

agiazioni.gr

Τὸ ἄκουσε πρὸ ὀγδόντα ἐτῶν στὴ Μάνδρα Ἀττικῆς
ὁ Γεώργιος Ἀλεξίου σὲ μικρὴ ἡλικία
ἀπὸ τοὺς γονεῖς του, ποὺ ἔχασε νωρὶς,
αὐτὸς δέ, τὸ μετέφερε στὸν ὁμώνυμό του ἐγγονό.

agiazoni.gr

Τὰ λόγια τοῦ πατέρα μου μένουν στὴ θύμησή μου,
ποῦ κάποτε μοῦ ἔλεγε «ἄκου ἐδῶ παιδί μου:

Εἶναι ὁ δρόμος τῆς ζωῆς μακρὺς, μὴν ἀποστάσης,
προχώρει πάντα τίμια, στὸ τέλος του νὰ φθάσης.

Ποτὲ μὴν ἀπελπίζεσαι ἐμπόδια σὰν εὐρης,
ὑπάρχει τρόπος νὰ περνᾶς, ἀρκεῖ νὰ τὸν ἐξεύρης.

Πολλὲς φορὲς θὰ πικραθεῖς, ὥρες κακὲς θὰ ἴρθοῦνε,
μὴ φοβηθῆς τὰ βάσανα, ἔρχονται καὶ περνοῦνε.

Ἡ γλῶσσα σου ἀπὸ τὸ νοῦ ποτὲ νὰ μὴν προτρέχη,
καὶ κάθε πράξις σ' ὁδηγό, τὴν σκέψιν σου νὰ ἔχη.

Θῦμα θυμοῦ μὴ γίνεσαι, ψυχραιμα πάντα κρῖνε,
σκέψεις καὶ πράξεις τοῦ θυμοῦ ἐπιβλαβεῖς θὰ εἶναι.»

Τὰ λόγια τοῦ πατέρα μου μένουν στὴ θύμησή μου,
κι ὅπως ἐγὼ τὰ ἄκουσα, τὰ λέγω στὸ παιδί μου.

Πηγή: agiazoni.gr